

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FIYATI:
(7 Turgut = 70TL.)
KDV dahil
Pazar günleri çıkar
SAYI: 705

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Eyy Menemen'li!er!
Bizim sevgili Özal'ımıza
yaptığınızı beğendiniz mi?

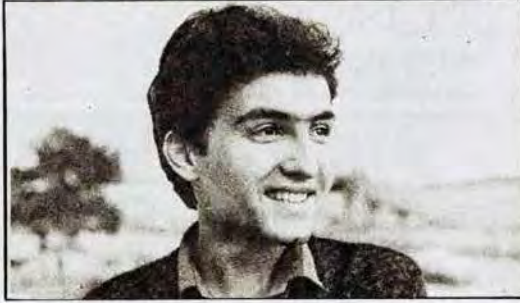
Halbuki o size hediyeler dağıttırdı. Bakan-
larını ayağınıza kadar gönderdi. Hatta Tür-
kiye'de ilk kez tele-nutuk bile salladı. Siz
kalkıp SHP'yi seçtiniz. Sizin yaptığınıza
düpedüz nankörlük derler...Günah..Günah

VALLA
TIBBİ OLARAK
VAPACAK
HİÇBİRŞEYİMİZ YOK.
MENEMEN SEÇİMİNİN
ETKİSİ GEÇİNCEYE
KADAR BÖYLE
İDARE EDECEK...

ZAGOR-T - CDEMİR

GIRGIR HAPİSHANESİNDEN TIPLER

ATILLA ATALAY

Selamlar... Aslında çoğunuzla bir yerlerde görüşmüşüzdür. Siz var-
pırda, trende filan Girgır okurken omuzunuzdan sarkıp, "Bakalım be-
nim yazdıklarımı okuyorlar mı?" diye bakmışımdır. Karşınızda dikilip
de göz bebeklerinizin dergi üzerindeki hareketlerini izlerken kalbi küt
küt alan o herif benim.. Yani birkaç tanenizin "Ne bakıyosun lan ayı
mı oynuyo?" diye diklenmesi çok kaba bir davranıştı.. İşin doğru-
sunu bilmeden boş yere taltana ettiniz.. Öyle dayılandınız da bi şey
mi oldu yani? Siz benim kim olduğumu biliyo musunuz huh?!

Kasımpaşa'da doğdum.. Annem ve babam çalışıkları için çocuk
bakıcıları, komşular ve anneannem beni elbirliğiyle büyüttüler. An-
nem ilkokul öğretmeni, babam assubaydı. Çocuk bakıcıları ailem
verdiği üç kuruş parayla benim gibi haylaz bir veelele kattanamadık-
larından Karabük'teki anneannemin yanına yollandım. Zavallı anne-
anneciğim benimle o kadar uğraştı ki İstanbul'u görücem diye aç-
ların cindoruklarına tırmandım.. Tavukları mavi renkte yumurtlatcam
diye tiyvancağızları çamaşır çildi yedirip, öldürdüm. Kapının he-
men önündeki caminin bodrumunda boş duran tabutların içinde ke-
di yavrusu besledim. Sonra kedilerimi millet abdest alırken caminin
şadıranında yıkıyorum diye İmam Nurettin kulağıma çektii. Ve en ö-
nemlisi nedendir bilinmez, çukurlar kazmaya başladım. Bahçenin
her yerine elimde bir tahta parçasıyla küçük çukurlar kazıyordum.
Her taraf çukur olunca anneannem beni Kapulu Köyü'nde bir
hocaya götürüp okuttu. "Hoca okudu, ayıp olmasın" diye çukur faali-
yetlerimi gizli gizli sürdürmeye başladım. En gıcık kapıgımda Kuza-
kalı Kemal'in kızı Sema'nın ilkokula başlaması oldu. Nasıl olabildi,
evcilik filan oynadığım kızlar okula başlamıştı ben gidemiyordum.
Üstelik fecii güzel "A" yapılabiliyordum. Okula gitmeliydim. Haddeci
Abdullah'ların fort marka arabasının üstüneçliyle "A" harfi yapınca
anneannem beni İstanbul'a yolladı.

6 yaşında İstanbul'a gelip, ilkokula başladım. Tırmanacak minik
bir ağaç bile yoktu.. Çukur kazmak için başka semtlere gidiyordum.
Geceleri araba görütüsünden uyuyamıyordum. Allah'tan öğretmeni-
mi çok sevmişim. Bir süre sonra yanıma Karabük'teki dayım geldi.
İ.T.Ü. İnşaat Fakültesi'ni kazanmıştı. Artık bizimle kalacaklı. Öyle se-
vinmişim ki.. Annem okuldakten dayım bana acayip yemekler yapı-
yordu.. Üstelik bana "Asistanım" diye sesleniyordu. Bir süre sonra
dayıçığının gözleri porilendi, kamburu çıktı, asistanım yerine "Ass-
tir" demeye başladı.. Çok özölüyordum.. Böyle süren birkaç yıldan
sonra dayım bi gece salıncaklı formika masayı mezelerle donatıp,
yedi içti. Gece yarısı da masanın üstünde kaşık çalıp, göbek attı. Er-

tesi gün kitabını defterini toplayıp, Karabük'e geri döndü. Hiç bir şey
anlamamışım. Bizim sülede bir bozukluk olmalıydı. Tam 14 yaş-
ma kadar çukur kazma gödeleri mi trenleyememişim. Yıllarca bi ka-
şık suratla dolaştıktan sonra formika masaların üstüne fırlayıp,
göbek atan bir dayım vardı.

Lise son sınıfta Girgır'da ilk öyküm çıktı. 1981'de İTÜ İnşaat MÜ-
hendisliği Fakültesi'ne girdim. Aynı yıl sevgili İsmet Çelik bir mek-
tup yazarak beni görmek istediğini bildirdi. Ben de takım elbise gi-
yip, gravat takarak kendisini görmek için Girgır'a gittim. O gece eve
döndüğümde Girgır'da yazat olmuşum ve takım elbiseme de çini
mürekebi dökülmüşü. İsmet Abi'den çok şey öğrendim.

Girgır'ın karikatür çizemeyen tek yeteneksiz adamı benim. Ama
belli olmaz belki bu yaştan sonra (23) deşet bi çizer olabilirim. İki
yıldır öykülerinizin büyük bir bölümünü ben okuyup değerlendiriyor-
um. Öykülerinize bi şey dediğim yok, ama mektuplarınızda hep u-
mutsuz kaplara şeyler yazıyorsunuz, hiç kuşunuz olmasın aynıla-
rını biz de yaşıyoruz. Ama şimdi sıra bana geldi.. İntikaaaam.. Hepni-
ze birden bağlıyım da görün..

Su son yıllarımda okul feci eikiştiriyor. Okula gidip derslerde uyu-
ya kalmaktas burda Oğuz Abi'yi kandırmaktan sıkıntılar bastı. Dayı-
mın okulu bitirince niye masaların üstünde göbek attığını şimdilerde
anlıyorum. Ama mühendisliği gerçekten seviyorum. Yazı yazmayı da
en az mühendislik kadar seviyorum. Eh bu kadar sevgiden sonra mi-
nik bir ölserim, kan oturmuş gözlerim ve zayıflıktan üstünde panto-

Yandaki fotoğraf-
ta beni Karabük'te
bir çukur kazma
çalışmam sırasında
görüyorsunuz..
Bir inşaat kalfa-
sı olan dedem,
çukur kazma
alışkanlığını
olumlu yanlara
kanalize edebil-
mek için, beni
inşaatlarında temel
kazmakla görevlen-
dirmişti.. Böyle
bir çukur kazdık-
tan sonra uzun sü-
re etrafı eşeleme-
den durabiliyordum

lon duramayan bir çift bacağı var.

Bazen vizelerden, dergilerden filan acayip sıkılıyorum. İşte o za-
manlar Tophane'deki arkadaşım Mahmut'a gidiyorum. Bir balık, bir
rakı.. Bir balık, bir rakı.. Bir de bağlamayı kapıp, bağıra bağıra "Hem
okudum, hem de yazdım yalan dünya senden bezdim" türküsünü
söylüyorum. Üstüne iki saat daha bağlama çalınca kendime gelip ye-
niden yola çıkıyorum. Haaa, bir de kimse, en yakınlarım halta annem
babam bile bilmez ama büyük bir sırrımı size vereceğim. Bazen yürü-
yüşe çıkıp, şöyle yeşillik bir yerde ufak ufak çukurlar kazıyorum.. Yolda
küçük, kabarık bir toprak yığını görürseniz, bilin ki benim için da içi-
ne kırıntılarımı, söyleyemediklerimi, yazamadıklarımı sakladığım
çukurumdur.

Bizim de bir çift
SÖZÜMÜZ VAR

"Çalışan bir anne" den...

Çalışan bir anneyim. 9 aylık oğlum var. Babaannesi yok. Ammeannesi de hasta. Kısacası oğlu u bırakacak emin ellere hasretiz. Ücretsiz altı ayhık izin aldım. Sonra da çocuğumu bak-
cıya bıraktım. Bakıcının aldığı ücret benim maaşımın yarısı. Bu arada oğlum 12 kilodan 10 kiloya düştü. İyi bakıldığını düşünüyorum. Pek çok işyeri gibi çalıştığım yerde de kreş yok. Çocuğu u bilinçli edere bırakamıyorum. Çalışan kadınların anne olma hakkı yok mu?

Çalışan Bir Anne
(Manisa)

Dünya çalışan kadınlar günüdür...

Erkekten fazla vergi ödeyen evli kadın, çocuğuna kreş bula-
mayan anne..E ekililik hakkı olmayan ev kadını..Hepinize merhaba..8 Mart Dünya Çalışan Kadınlar Günü'dür..Kutlu olsun..

Fatma Çelik
(İSTANBUL)

Mapustaki karıma...

Bahar geldi
Herşey kıpır kıpır
Ama toprak küskün
Ürün vermeyecek
Kendi öz ürünü
Gececi çıkacak
Kurtulana dek
Demir parmaklıklardan
S.S. (ANKARA)

KUÇUK İLANLAR

Ağır vasıta ehliyetli bayandan piyano dersleri...

Piyano kamyona attığım gibi evi-
nize gelip yavruyuza istediği melodiyi
öğrettikten sonra, piyanoyu bi daha sırt-
layıp kamyona.. Getir götür yol parası
derdinden kurtulursunuz yük ve eşya da
taşınır.. Ben kamyonum ve piyanom hız
metlinizdiriz.

MEHVEŞ KILÇIK

Bussines Admiration...

Industrial engineering odacı araniyor.
To be employed in finance, import, istek-
tiller Fluency in Kuru İş Hani No: 14'te
form İstanbul Technical University Hil-
mi'ye başvursunlar.. With quali hcatons
Naapalm her ilan verdiğimizde milyon-
larca kişi baş vuruyor.. Stadlarda giriş sı-
navı yapmak zorunda keliyoruz. Böyle
yanısı İngilizce ilan verince herkes oku-
maz.. Dikkatli olan kazanır arkadaşlar..
This is a pencil.. Open the window please. Yalan mı?

THE KIRMANCIOĞULLARI
CORP

UYUŞTURUCU DOSYASI...

Beni bu işe Sulhi Bey diye birisi karış-
tırdı..Diş görünüştü efendice olan bu cema-
var ruhlu adam bir ilkokul öğretmeni-
di..O'nun teşvikleriyle ve çavreden gelen bas-
kılarla önce behir uzmanlıklarını ezberleye-
rek başladım. Sekarya çayının uzunluğu
gibi ufak dozu ezberler git gide yerini daha
büyük dozlara bıraktı. Çevremde benim
gibi daha bir yığın çocuk vardı. Onlarla be-
raber topla çalışma ve ezber elemeleri yap-
maya başladık.

Heriki yılda dozlar iyice artmıştı.
Mürekkap bulgusu sindirim sistemini ter-
liski hayvanın hayvani iç güdülerini "Köy ih-
tiyar beyetinin aml ve tali vazifeleri" filan
bana mısın demiyordu..

İş iyice çığırından çıkmıştı artık uyus-
turucu elde edebilmek için kısa parsa göz
dosa parasa, harc parasa ne isterlerse veri-
yordum. Bu iş beni hayattan koparmıştı.
Artık ufak tefek uyuşturuculardan zevk al-
mıyordum. Arkadaşın birisi "Üniversiteye
başla iyi kafa yapıyor" dedi. Ben de bağla-
dım. Haftada sekiz kere vize elemeleri yapıp
çığırca ders çalıştıktan sonra ruh gibi uç-
uyordum. Baynım karıncalanıyor gözleri-
min önünde yazılar rakamlar uçuşuyor
saatlerce başka dünyalarda dolaşıyordum.

Hale üniversite kullandırıyorum ama artık
o bile beni sarmıyor. Geçen gün 67 ilin tele-
fon rehberlerini ezberleyip, üstüne onbir
da vize sınavına çalışarak komaya gir-
dim. İş isten geçti artık. Bizim sonumuz
yok abi..

● PSİKOLOG GÖZÜYLE

Genç arkadaş olaya yanlış bakıyor. Biz
de o yollardan geçtik feras mı oldu yani.
Koekoca psikolog olduk..Bir psikolog ola-
rak..Ulan beee..Ben aslında psikolog filan
olmak istemiyordum. Pilot olmak istiyor-
dum ama babam bırakmadı..Hiç olmazsa
üniversitede uçak mühendisliği'ni tuttur-
saydım. Pilot olmak varmış..Ya anam
gidin derdimi değtiniz. Olanemim nerde?

● PILOT GÖZÜYLE

Valla benim gözümle burdan bi bok
çıkıyor tamam. İnş izni istiyorum. Ta-
mam. Havaalanında kalmıyorsunuz tamam.

● PSİKOPAT GÖZÜYLE

Tek tek sıvrisimlemlere uğraşmakla me-
sele hallolunmaz. Müddim olan beşmikiş kur-
utmakta efendim. Köhki değişiklikler la-
zımdır. Öğretmenlerin bir kısmını bilgias-
yarlarla tayin etmek pekala olası ve fevka-
lade doğru bir çözümdür. Derslerin adam
değiştirmek ilim yuvalarına kuruyemiş ve
rafadan yumurta nakletmekte keza zaka
ipidir. Milli beden eğitimi, millîreim-iş
Milli diş koruma dersleri talabeleri hayat
adama olarak hazırlayacaktır.

● ANANIN KİTİYLE

Oğlum..Gurban oğum..Oku da büyük
adam ol..Doktor ol cıgırime bek, mühendis
ol iki göz cıvınızi apartman yap..Oku da
son bari kurtul yevrum. Anam sana
gurban olsun, varımız yögünas size ko-
çuum..

●Uğur Dünder "Hizmetleri işimize yaramıyor"
gerekçesiyle TRT'den kovuldu...

Müstehcen
yayınlarla okuyucuya
iki tuğla verme
zorunluluğu
getirildi...

Konuyla ilgili açıklama yapan ANAP'lı bir milletvekili, "Zaten daha önceki kanun tasarımda müstehcen yayınlardan konul tonuna para keseceğimizi belirtmiştik. Ulak bir değişiklik yapıp, şimdi bu tip yayınlar satış esnasında okuyucuya iki tuğlayla birlikte verilecek. Durup dururken yanında iki tuğla taşımayı kim ister. Böylece müzir neşriyate ödürücü bir darbe vurmuş olucaz. Tuğla taşımayı göze alan da birkirip ev yapar" dedi

●Okulların kapanmasına 3 ay kaldı. Birçok okulda halâ
derslerin asıl hocaları yok.

GIRGIR
KENDİ HALİNDE BİR MIZAH DERGİSİDİR

TRT İPEK YOLU DİZİSİNİ
YENİDEN ÇEKTİ

Japonların çektiği İpek Yolu dizisinin ülkemizde geçen bölümlerini Türkiye yanlış tanıtılıyor "Gerekçesiyle beğenmeyen TRT, dizinin ülkemizde ilgili son bölümünü yeniden çekti.

TRT'nin çektiği yeni bölümü televizyondan önce GIRGIR yayınlıyor.

Yeni bölümün ilk dakikalarında kameralar bir köyümüze konuk olacak. Neşe içinde örüntülerini kaldıran, günün yorgunluğunu ocak başında birkaç yudum buzlu viskiyle alan köylülerimizin bir günlük yaşamı ekrana gelecek.

Köylülerden mahallî sanatçı Enis Papalya piyanosuyla İpek Yolu seyircileri için bir sonat seslendirecek. Yörenin en güzel kızlarından oluşan köy revüsü mahallî dansları sergiledikten sonra, köy delikanlıları yöreye özgü bir spor olan "Çayır hokeyi" oynayacaklar.

Türkiye'ye gelen yabancı konukların ille de sırtı yük dolu hamal çekme meraklarını göz önüne alan TRT yeni dizide bu görüntülerde yer vermiş.

İpek Yolu seyircileri bir hamalın konuğu olarak İstanbul'u gezecekler. Mavi gözlü ve sarışın olaraştan fevkalade Avrupalı bir lüpfeki hamalımızı özel arabasında sırtında yüküyle İstanbul turu atarken göreceğiz. Hamalımızın Körşal ve Alpaslan adlı yavruları da İpek Yolu yapımcılarına evlerindeki bilgisayar ekranında "Türklerin Orta Asya'dan göç yollarını gösteren haritayı" izletecekler.

ÜNİVERSİTELİ MAHMUT

YAZIP ÇİZEN
KAN ERİME

ÖZET

Köyden İstanbul'a okumaya gelmiştim.. Okuyordum da.. Şimdi de hapishanede hırsızlarımı okuyordum çıkınca da bu dünyanın canına okumazsam banada üniversiteli Mahmut demesinler!..

O gün hergünkünden daha sürprizli başladı...

Yagmur pıs pıs yağıyor...

Rüzgar, ensemden kuyruk sokumuma doğru ıslak ve soguk esiyordu...

...NE KADAR HERŞEYİ...

YAA...

YOK CANIM PÖH! NE CENESİ, NE TUTMASI..TUTMA...NE YANI Bİ KIZ Bİ ERKEKLE ARKADAŞLIK EDEMEZ MİP? MAĞARA MI BURASIZ YIRMINCI ASII...

KİM.. BEN Mİ HEYECANLANICAAM... PÖÖÖH!.. KORKUCAK NEYİN VAR?

HEP O ABİNİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKIYOR EŞSÖLÜ PİS HERİF...

ÜHÜ...ÜHÜ...HÜÜÜ...

BEN BİZİ DOSTTAN ARKADAŞTAN DAHA ÖTE BİRŞEY ZANNEDİYORDUM...BÜE EEEEEEE!.. DOKUNMA BANA!

Terslikler okulda da devam etti...

"İçerden, dışarıya sevgilerle" karikatür sergisi (Eğer bizim dışımızda bir engel çıkmazsa) Ankara'da Türk-İş sergi salonunda.

ATILLA YARŞI (Eskişehir)
Çizginiz ve işçiliğiniz, şimdilik iyi. Ama bir stil sahibi olmak uğruna ayak çizimlerini filan fazla zorlamayın. Daha iyi esdriiler bulmak için uğraşın.

SUAT ALI KARTAS (Beşiktaş)
Ali Osman için dediklerim sizin için de geçerli.

METİN HALLAÇLI (Ankara)
Siyahları, adamlar yerine ağaçlara koysaydınız espriniz daha iyi vurgulanırdı. Şişirmeyin.

Ali Özgentürk'ün yönettiği Müjdat Gezen'in oynadığı "BEKÇİ" İstanbul sinemalarında...

ARIF SAĞ 'ın yeni plağı
"İnsan olmaya geldim"

1357 GRAMLIK KATIL

LİNERİSİTELİ MAAMUT

YAZIP ÇİZEN
İBAN
ERTEM

GIRGIR: 6

Biraz da savaşalım...

ESSEK HERİF

Hasan Kacan

Aşk

Siyasetçiler

İntikam

Erkek oyunu

Tırsıtma

GIRGIR: 10

MİZAH ÖYKÜSÜ

RECAİ BEY'İN RAHATLAMASI

Altay Mar

Recai Bey fena sinirlenmişti. Odasında, elini kolunu sallayarak, bağıra çağırıp gidiyordu:
— Olacak iş mi? Nasıl veririm ben o kadar parayı? Darphanem mi var? Batırım, iflas ederim yahu...
Arkadaşı Hüsnü Bey, keyifli keyifli purosunu tırtırtırken satışa:

— Seni gidi öçkeğiçti... Adamlar topluözleşme diye tutturunca nasıl da alevlendi hal Dolap baygiri gibi dönüyor. Heh heh... Bu işler böyledir oğlum. Topluözleşme bu, toplu sekse benzemez...

Hüsnü Bey'in bu esprisi üzerine Recai Bey sanki "Bana ne, bana ne, kostüm seninle" der gibi kaşlarını kaldırıp, kapris dolubir sesle:

— Amaa Hüsnü Beyi bırak allahşıkna dedi. Herifler canıma ot tıkanmanın yollarını araştırıyorlar hani hani, sen kaık mışın ne diyorsun...

Hüsnü Bey arkadaşını kırdığını düşünerek yerinden kalktı. Gözlerince yanıp, anasını kaybedmiş civciv gibi umarsız oraya buraya koşan Recai Bey'i durdurdu, Elini omuzuna koyup, yavaşça kulağına fısıldadı:

— Böyle dolaşmakla olmaz dostum. Efkâr dağıtmak, rahatlamak gerek, dedi.

Recai Bey, Hüsnü Bey'in bu büyük anıma taşıyan sözlerine, gözlerini minnettarlıkla kırıştırarak kaşılık verdi. Karşılık, biraz daha oturdular. Sonra Hüsnü Bey kalktı; kapıya yöneldi. Çıkarken göz kırparak,

— Dediklerimi unutma, dedi. Haydi bana eyvallah.

Recai Bey, Hüsnü Bey'i yolculadı. Geldi, koltuğa kölçe gibi yığıldı. Bağladı düşünmeye...

"Namussuz herifler... Neymiş. Bir file bilmem kaç liraya doluyormuş. Zamlar alıp başını gıtmışmış... Her geçen gün paranın alım gücü azalıyor, değeri düşüyormuş. Ne demek bu, hakaret yahu. Ah, ah. Elimde bir yetki olacak sadece bu bahaneyle öke parasına hakaretten içeri atacağım ki bunları, biraz uslansınlar. Ne olmuş paraya? Üç beş kuruş zam geldi diye, böyle ayaklenilir mi be? Yeniceri misiniz ulan siz? Yool Recai Bey işin içinden çıkamıyordu, öfkeden sağ gözünü seğirmeye başlamıştı. Kararını verdi. Hüsnü Bey'in dediğini yapacaktı. En iyisi rahatlamaktı. "Sakin kalayla daha iyi düşünürüm" dedi kendi kendine. Kalktı. Çeketini aldı, inip arabasına atladı. Olmuyordu ki birader. Düşünmeden olmuyordu ki.

"Gel de kalay oynatma. Ücretler artmışmış. Gözönüze mi sokacaksınız, ne yapacaksınız ulan? Aç mısınız, açlıkla mısınız? Neyinize yetmiyor verdiğim. Biraz kafanız çalışsa!.. Ama nerede!.. İmanım gibi biliyorum. Şimdi "Tamam, ne dersiniz kabulüm" desem arası çok geçmeyecek, yine çıkacaksınız karşıma. "Çoluk, çocuk..." diyeceksiniz. Zam istemesini biliyorsunuz biraz da uçkuruza sahip çıkarsanız. Zırt, pırt fabrika gibi çocuk yaparsanız size devlet hazineyi bile dayamaz bel Olmaz ki canım". Recai Bey öyle öfkelenmiş, öyle dalmıştı ki metresinin evini geçiğinin çok sonraları farkına vardı. Okkalı bir köfor sallayarak, döndü, geldi. Arabayı zınk diye durdurup, korna çaldı. Metresi, ısığa gelen at gibi, cama çıktı. El salladı. Recai Bey arabadan indi. Ağır ağır merdivenleri çıkmaya başladı. Düşünceler birbirinin peşi sıra geçiyordu kafasından.

"Ökede hak var, hukuk var. Kimin parasını kimden istiyorsunuz? Dedem çalışmış, babam çalışmış, kurmuşlar fabrikayı. İşte. Sizinkiler gibi yanıp yalınmışlar. Tembel boklar... Sae bol para versem ne olur yanı. Yaşamayla alakamız mı var? Baldrn çıplak namussuzlar..."

Kapı açıldı. Metresi sanıp, Recai Bey'i şap diye öptü. "Hoş geldin" dedi. Recai Bey karşılık vermeden içeri girdi. Çeketini, kravatını çıkardı. Sekiz nüfusu besleyen aile babası gibi yorgun, içideki odaya doğru yürüdü. Metresi tuhafılığı sezmışti. Telaşlanınageldi.

— Neyin var? diye sordu.

Recai Bey, iççileri, loplusözleşme isteklerini kısaca anlattı. Metresi ekonomik nedenlerden dolayı kötü yola döşmüş genç kızın dramını dinler gibi, kâh kaşlarını çatarak, kâh dudaklarını büzerek dinledi. Çek, ama pek çok duyulandı. Recai Bey'in başını, yan çıplak göğüslerine doğru bastırdı.

Metresi, iççileri getirdi. İççiler. Recai Bey gözleri bir noktaya takılmış, düşünürken, kâdın yavru bir kedi gibi ona sokulup, sorüdü durdu. Biraz sonra kalktı, suh bir bakış fırlattı. Salına salına yatak odasına doğru gitti. İki dakika sonra da isterik bir şekilde "Recoooo" diye seslendi. Recai Bey yavaşça doğrulup, kalktı. Rahatlamaya gitti.

Recai Bey'e bir şeyler olmuştu. Kadın altta inliyor, yatak sılmaya tutulmuş gibi zangir zangir sallanıyor, ancak Recai Bey hiç bir varlık göstermiyordu. Çünkü akli başka yerdedi.

"Zammı anladık, tamam. Ya can güvenliği hikayesi. Elen-dim, iş kazası filan oluyormuş. Bir sürü insan sakat kalmış-mış. Yahu siz zaten kaladan sakatsınız be. Akıba evliliği ya-pa ya bir sere çocuğun sakat doğmasına da neden olmuyor musunuz? Of saçmalamaya başladım ben de ha... Ne yapabi- lirim ki, bir de can güvenliği için para ayırsam neyim kalır. Ha-yatım kaymaz mı? Allah bile kullanna ölmüş. Hastalık, züüm vermiş... Makine bu, kul yapısı... Keser de, parçalar da... Ne var yanı?..."

Metresinin, omuzunu şiddetle ısırmasıyla Recai Bey kendi- ne geldi. Rahatlaması gerektiğinin farkına vardı. Ya Allah de- yip, davrandı. Ama buşu körek çekiyordu. Bu kez de aklına ga- zeleciler takılmıştı.

"Alçak herifler, kokteyl filan verdiğimde şıp damırlarlar. İki eç bardak fazla içmeli: için birbirlerinin gözlerini oymaya kal- karlar. Şimdi hepsi işçi babası kesildi. Hakmış, eşitlikmiş. Pöhl. Bana "Al Ülke senin, ne yaparsan yap" deseler önce matematik kitaplarından eşittir işaretini kaldırırlar. Bunlar kalkmış, ne diyorlar. Nankör herifler. Çakal sürüleri..."

Kadının altta canı çıkmak özereydi. Dayanamayıp Recai Bey'e işveli bir şekilde, "E hadi canımı!" dedi. Recai Bey sil- kindi, kendine geldi. Rahatlamak için beynini zorladı. Fantezi- lerine daldı. Avrupa'daki fahişelerle geçen gecelerini düşün- dü, olmadı. Pomo filmlerden sapık görüntüleri düşüdü. İhh, faydası yok. Toplu seks aletlerini hatırlamaya çalıştı. Nafile.. Gençliği hatırlayıp, hizmetçiyi nasıl hallettğini düşündü. Hayır. Olmuyordu. Bir türlü rahatlayamıyordu. Çocukluğuna kadar uzandı. Nasıl da dikizlemişli balkondan karşı dairedeki Necmi abi ile saşın bombayı. İhh, çabaları boşunaydı. Bun- dan önceki metresleriyle yaptıklarını, hatta karısıyla yaşadığı yatak maceralarını bile düşündü. Hiç bir yararı olmuyordu. Re- cai Bey mekanik bir şekilde gidip gelmekten başka bir şey yapmıyordu. Fantezilerinden vazgeçti. Aklı kaydı, zam istekle- rine gitti.

"Öpöde ne kadar mal var acaba? Greve gitseler de, o mal- lar beni epey idare eder mi? Ne güzel olurdu. Hem artıkları elden çıkarırdım, hem de o alçaklara para ödemekten kurtulur- dum bir süre. Evet! Eve! Bunu bir soruşturmak lazım. Daha önce niye aklıma gelmemişti ki... Ama azdı herhalde yahu.. Neyse bu elde bir olsun. Başka yollar düşünüyüm. Sendika başkanı olacak o hergele hiç taviz vermiyor ki birader.. Birkaç kuruş versem elle diğerlerini susturur mu acaba? Denemek- te yarar var ama hiç yanaşacak birine benzemiyor ki namussuz. Cin gibi bakıyordu yüzüne. Azrail gibi, dörz. İstedğini ver- mem için benim biraz oynatmış lazım yahu. Nasıl veririm ben o kadar zammı. Anam ağlar billahi. Ne yapmalı ki. Öff sıkıldım ama. Kendi kendime azap çektiyorum işte. Grevinizi yapın. Ne zaman kadar devam edeceksiniz. Tamam, belki bir çılgınlık, ama yapın. Kıyamete kadar mı sürecek greviniz? O, çok güvendiğiniz sendikanız, ne zamana kadar besleyeceksiz- niz? Bana bir şey mi olacak sanki? Oynamı mı karacak? Gö- receğiz bakalım. El mi yaman, bey mi yaman. Öf be, yeter. Ana.. Çok şükür yahu.. Ne zamandır yiyip bitiriyorum kendimi. Oh be.. Rahatladım vallahi!"

Recai Bey tatkında değildi, ama o anlamda rahatlamıştı. Metresi altında gevşemiş, yılmış yılmış sırtıyordu, inleyerek konuştu:

—Haşin erkek. Neydi o be? Aman Allahım.. Daha beş da- kika önce mayışık kedi gibiydin. Nasıl oldu da vahşi bağaya döndün böyle. Azgın. Her tarafım tırnak içinde kaldı. Ay o ne güçlü böyle?

Recai Bey alnının terini silip, metresinin yanına sırtüstü u- zandı. Yandaki komodinden sigara aldı. Fiyakalı bir şekilde yaktıktan sonra, dudaklarının kenarında yaşak bir gülüşle.

—Her zaman söylerim, dedi. İnkâr etmemek gerek. Beni ben yapan işçilerimdir. Hep onları düşünürüm: düşünmek zo- rundayım. Gücümü onlardan alıyorum çünkü.

Bitti..

Tuncay Akgün

HASBİ TEMBELER

Ceza...

Fark...

Skor...

Sebebi...

BEHİÇ
ve
LATİF

Arından gizlice mutfaga kayarak kendisine dörtbaşı ilknur bir kah-baltı hazırlar. Sofrasında tereyağı terebentini, yumuhta, reçel bulunur...

İş dünyası sürprizlerle ve doludur
Hangimiz çalışıyoruz da yorulmuyoruz...

Ve artık gece olmuştul. Yatma saati gelmiştir de geçiyordurdur. Muhlis beyfırtır, ertesi sabah elkinden işe gitmek üzere uyumaya hazırlanmaktadır...

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP
ÇİZEN:

Bülent
ARABACIOĞLU

GIRGIR: 13

EN KAHRAMAN RIDVAN

YAZIP
ÇİZEN:
Bülent
ARABACIOĞLU

Sedat Öztürk

Erdal Belenlioglu

Ali Şur (Ankara)

Ali Unluşay

Abdulkadir Tamer

Yusuf Eren

Yüksel Can (Ankara)

Erdogan Oğultekin

GIRGIR

YIL: 14
SAYI: 705
9 MART 1986 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Baskı yeri: İlyaz A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköskü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 526 50 00

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazışları Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS:90 TL. İNGİLTERE:50 p. AMERİKA:1\$ ALMANYA:2DM. HOLLANDA:2F. FRANSA:7 FF İSVEÇ:6.25 KRON